

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei

Pe cale a împlini patruzeci de ani.

Cu numărul de față „Foaia Diecezană” intră în al XL an de existență.

Cei ce muncesc cu peana știu prea bine, ce înseamnă un singur an în slujba istovitoare a unei foi. Zic un an și e mult, dar aproape patruzeci.

Dela apariția „Foi Diecezane”, încoaci s’au mai înființat foi în Caransebeș, cari, deși sprijinite, puțin timp au fost în stare să reziste multelor greutateți întâmpinate, încât vrând — nevrând au trebuit să apună înainte de vreme.

Unica foaie din aretul nostru, care a înfruntat timp atât de îndelungat neajunsurile, cu cari avu să lupte, e „Foaia Diecezană”.

În anul 1886 întemeiază luminatul episcop Ioan Popasu organul eparhiei noastre sub titlul de „Foaia diecezană”.

Scopul acestei foi era să umple golul, ce îl simțeau cercurile dornice de înaintare atât în centrul episcopiei, cât și în întreaga eparhie, în lipsa unui organ de publicitate.

„Foaia Diecezană” fu chemată să aibă misiune și oficială, și bisericească, și culturală, cu alte cuvinte: avea să servească progresul diecezei pe toate terenele.

Bărbați cu tragere de inimă pentru treburile bisericești, dascăli vestiți, preoți, funcționari și particulari, înzestrați cu darul de a ști să scrie, colaborau cu produsul minții lor. „Foaia Diecezană” deveni un loc de întâlnire a oamenilor de bine.

Apărut-au în „Foaia Diecezană” articole de interes general, articole cuprinzând chestiuni practice pentru slujitorii altarului și ai catehizei. Publicatu-s’au cunoștințe folositoare din domeniul istoriei, al pedagogiei, al limbii și literaturii.

Așa se explică, că maghiarii numărau „Foaia Diecezană” între foile, cari pot servi drept izvoare.

Calea indicată de marele nostru episcop Ioan Popasu, adică calea propășirii au continuat-o demnii săi urmași, colaborând cu scrisul lor, supraveghiind cu mult interes apariția foi și luptând din răputeri pentru delăturarea neajunsurilor, cari se iveau destul de des.

Cu timpul „Foaia Diecezană” a ajuns să nu fie citită numai la noi în eparhie, ci a trecut dincolo de hotare. Ni-o cer Românii din Austria, cari au rămas izolați de țara lor mamă. Ni-o cer Românii din Jugoslavia, despărțiți de noi prin o graniță dureroasă pentru unitatea noastră națională. Ni-o cer frații din Vechiul Regat, în scop de a ne cunoaște și a accelera contopirea desăvârșită a sufletelor noastre.

Cu prilejul pășirii „Foi Diecezane” în al XL an de existență, fie-le exprimată tuturor colaboratorilor și binevoitorilor acestei foi deplină mulțumită pentru truda lor și pentru simțemintele lor curate. Căci truda și simțemintele lor curate au fost stâlpii puternici, fără de cari „Foaia Diecezană” nu s’ar fi putut susține timp de aproape patruzeci de ani.

A. Moaca.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

lubitudinii clerului și poporului: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru: Iisus Christos.

„Iisus Christos ieri și astăzi, același și în veci”.

(Ep. c. Evrei 13, 8)

Bunul Dumnezeu ne-a învrednicit din nou, — iubitorilor mei fi sufletești, — să ajungem în viața cea sfântă și de toată bucuria plină,

în care Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos a venit în lume, născut fiind din Preacurata Fecioară Maria, într'un staul smerit din orașul Vifleimului.

O, ce veste minunată trimitea Cerul lumii, în acea noapte plină de taină, în care îngerii vestind solia sfântă, cântau cu bucurie cântece de slavă: „*Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bună'voire*“ (Luca 2, 14). Cerul se îmbrățișă în acea clipă cu pământul, într'o îmbelșugată revărsare de lumină; iar Dumnezeu se împacă cu omul, pe care neascultarea-l îngenunchiase sub povara osândeii fără de margini. Lumea cufundată 'n întuneric a văzut atunci lumina mare, căci se naște Acela, care era însași „*lumina lumii*“.

Deasupra peșterii din Vifleim o stea strălucitoare sta de pază, luminând văzduhurile necuprinse; alte stele, multe la număr, ca niște candelale ale cerului, clipind a veselie înfrumusețeau văzduhul deasupra Pruncului născut în ieslea cea sfântă. Iosif și Maria învăluiau cu priviri de cucernicie pe Cel ce se născuse, iar alături, magi bătrâni și plini de înțelepciune, crai veniți din depărtările adânci ale Răsăritului se închinau Impăratului lumii. Vestii de solia îngerului venit-au de lângă turmele din apropiere și pășorii cei cucernici, ca să se bucure de nașterea Celui ce avea să fie „Păstorul cel bun“ al lumii întregi, păstorul cel bun, care sufletul său își pune pentru oile sale“ (Ioan 10, 11).

Impăratul Măririi intra atunci în lume și firea întregă s'a îmbrăcat în haina cucerniciei și a bucuriei celei mari. Bucuria aceasta fără margini, ca un răsuneț ce prin nimic n'a putut fi înăbușit, a străbătut veacurile și a umplut cu vestea cea bună a ei lumea. Ea ni-a sosit și nouă. O vestesc colindătorii în seara sfântă de Crăciun, o vestesc preoții în glas de preamărire din fața sfântului altar, o simte fieștecăre creștin cucernic în sufletul său.

Iată, iubiților mei fi sufletești, pentru ce trebuie să mulțumim lui Dumnezeu cu atâta osârdie, că ne-a învrednicit să ajungem și această mare și luminată zi de praznic.

Dar par'că văd, iubiților mei, cum unele priviri ale Voastre ascund nedumeriri, cari așteaptă să primească lămurire. Și eu, păstorul Vostru suflesc, V'o împărtășesc cu toată dragostea, pentru că eu doresc din tot sufletul meu ca nici o umbră de îndoială să nu tulbure „lumina cunoștinței“ Voastre și nici o umbră de întristare să nu scadă bucuria Voastră de praznicul sfânt al Nașterii Domnului.

De bună seamă unii dintre Voi se vor fi întrebat nedumeriți, de ce serbăm în anul acesta Nașterea Domnului cu două săptămâni mai de vreme decât până acum? Această schimbare, iubiților mei, vine dela îndreptarea calendarului celui vechiu, îndreptare hotărâtă de cârmuirea sfintei noastre biserici, de soborul cel mare al tuturor vlădicilor, cari ca niște părinți stau în fruntea bisericii drept măritoare din țara noastră. Și îndreptarea aceasta trebuie să o facem, fiindcă prea rămăsesem înapoi cu socoteala calendarului nostru față de calendarul cel adevărat, al cerului.

Vă voi desluși lucrul pe scurt, ca Voi să înțelegeți cu luare aminte:

Calendarul nostru a fost alcătuit, ca o măsurătoare a vremii, acum două mii de ani. Dar alcătuitoarea lui, ori cât de iscusit a fost, n'a socotit tocmai pe tocmai timpul ce se scurge într'un an, adevărat până ce pământul face o roată în jurul soarelui. El a socotit că anul are 365 de zile și 6 ceasuri, câtă vreme s'a dovedit mai târziu, că această măsură este prea mare, căci *anul cerului are numai 365 de zile, cinci ceasuri, 48 de minute și 48 de secunde*. Atâta timp îi trebuie pământului până ce se învârtește odată în jurul soarelui, adevărat atâta de lung este un an. Calendarul învățatului nostru — care se numea Sosighene — a rămas deci cu mai bine de 11 minute în urmă, în fiecare an.

Socotiți acum, iubiți creștini, cât face această întârziere într'o sută de ani și Vă veți încredința, că ea face 20 de ceasuri, adevărat aproape o zi. Cu cât treceau sutele de ani una după alta, cu atâta și întârzierea calendarului nostru s'a făcut tot mai mare, pentru că întârzierea e ca ghemul: cu cât depeni pe el mai mult, cu atâta crește. Rămânând deci tot la o sută de ani cu 20 de ceasuri în urmă, după trecerea mai multor veacuri lumea s'ar fi pomenit odată cu gerul Bobotezii în luna lui Cuptor și cu secerișul prin luna lui Faur; sau serbând Crăciunul vara, iar sf. Paști în dricul iernii.

Întârzierea aceasta a fost descoperită în veacul al XVI-lea și tot atunci creștinii cei din Apus au și îndreptat-o, potrivindu-și calendarul lor cel scris cu calendarul cel adevărat al cerului.

Dar va întreba cineva: De ce n'am îndreptat și noi Românii calendarul tot atunci când l'au îndreptat ceilalți, adevărat în suta a 16-a? De ce am amânat treaba până acum?

Pentru aceea, iubiții mei fi sufletești pentru că neamul nostru românesc de pretendenți a gemut până acum câțiva ani sub stăpânirilor străine: în Ardeal sub jug ungureș, în Bucovina sub jug nemțesc, în Basarabia sub jug muscălesc, iar frații noștri

Carpați în veacurile trecute au stat și ei sub jugurile stăpânirilor străine. Noi ne bucuram să ne putem deosebi cât mai mult de străini, pentru ca în felul acesta să ne putem păstra neatins sufletul nostru național, cu limba noastră, cu legea noastră, cu obiceiurile noastre, cu cântecele noastre, cu portul nostru. Am vrut să ne păstrăm și calendarul vechiu, ca și prin acest lucru să ne deosebim de ei, ca nu cumva deodată cu schimbarea calendarului, să ne silească a le primi și legea și limba și sufletul lor.

Astăzi însă nu mai avem de ce să ne temem, pentru că Dumnezeuul părinților nostri ne-a ajutat să ne unim într-o singură țară toți fiii neamului nostru și sub pavăza unei singure cărmuiri — *românești*.

Astfel noi căpeteniile bisericești, dându-ne seamă de acest lucru, am socotit că a venit vremea, ca să ne îndreptăm calendarul și noi

Și l-am îndreptat.

Ce-am făcut noi prin aceasta? Am făcut, iubiții mei, ceea ce face ori care dintre noi, când bagă de seamă că-i întârzie ceasul: îl potrivește după unul, care umblă bine. Și cel mai bun ceas, după care cu toții trebuie să ne potrivim, este ceasul soarelui.

Inchipuți-vă că unul dintre Voi ar pleca la drum în miez de vară și ar sosi la oraș seara, la apusul soarelui. Vrând să știe la cât e, își scoate ceasul și vede cu mirare, că arătătorul acestuia zăbovește încă tot pe numărul 3. Ce va face atunci Românul nostru? Va cere dela soare, ca să-și întoarcă drumul și să-și amâne apusul după ceasul său, ori își va potriveți ceasul după apusul soarelui? Fără îndoială, că va face lucrul din urmă. Altfel s'ar face de răs. Mersul soarelui e rânduit de Dumnezeu, iar mersul ceasului e rânduit de mintea neputincioasă a omului. E împede deci, că nu soarele își va potriveți mersul după ceasul nostru, ci noi trebuie să ne potrivim ceasul după mersul soarelui.

Cu calendarul e același lucru. De aceea a trebuit să-l îndreptăm. Și l-am îndreptat.

Ne-am schimbat noi prin această legea noastră? O, iubiții mei fii sufletești, dar cine ar îndrăzni să schimbe o iotă sau o cirtă măcar din legea strămoșilor nostri, din legea sfântă și mântuitoare de suflet a Domnului nostru Iisus Christos! Ea n'a fost dată doar pentru o zi, nici pentru un an, nici pentru un veac, ci pentru toate vremile, până la sfârșitul veacurilor. „*Cerul și pământul vor trece, iar cuvintele mele nu vor trece*“ (Mat. 24, 35). Doar această lege a fost dealungul vremilor vitrege, prin cari am trecut, singurul nostru scut, singura noastră pavază. Ea a zămislit, a păstrat și a sporit sufletul neamului nostru. Ea a fost cetatea noastră

nebiruită. În ea au trăit și au murit strămoșii, moșii și părinții nostri, — în ea trăim și murim și noi. Dar cine nu știe, iubiții mei, că pe întreg rotogolul pământului nu se găsește neam, care să-și iubească legea așa cum și-o iubește Românul. Pentru ea a suferit hulă și ocară, prigoane și bătăi și lanțuri și moarte. Nu s'a lăpădat de ea în vremi de cumplită urgie — și să se lapede de ea tocmai astăzi, când soarele neamului nostru a răsărit în cea mai minunată a lui strălucire?

Așa, iubiții mei, îndreptând calendarul, am îndreptat numai măsurătoarea vremii, dar n'am schimbat nimic din legea noastră cea sfântă, nici nu ne-am dat cu alte legi. Toate rânduielile sfintei noastre biserici, credința ei, povețele ei, slujbele și sărbătorile ei rămân așa cum au fost și până acum. Soarele l-a așezat Dumnezeu pentru toată lumea, iar dacă ne potrivim calendarul și noi după calendarul soarelui, de aici nu poate spune nimeni cu dreptate, că am fi îmbrățișat legi străine de sufletul nostru.

Nu, iubiții mei, acestea nu sunt vorbe cu temei, ci zvonurile satanei care lucrează prin slugile sale, ca să risipească turma lui Christos. Numai cei ce vor să spargă unitatea bisericii și a neamului nostru, numai străinii vicleni, cari vor să ne surpe frumoașa noastră țară zidită cu atât suferințe și jertfe, — numai aceia vântură zvonuri mincinoase, că prin îndreptarea calendarului ne-am fi schimbat și legea.

Ci Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos, a cărui naștere o prăznuim astăzi, a birut prin învierea sa pe Satana și va birui pe oricine se ridică împotriva legii sale celei sfinte. În El să vă puneți încrederea Voastră, Lui să-i închinați strădaniile vieții Voastre, Lui să-i slujiți în toate zilele vieții Voastre — în El și prin El să trăiți. Poruncile Lui sfinte să vă călăuzească pașii Voștri în toată bună vremea. Ocoliți pe departe ispita și păcatul, feriți-Vă de sudalmele urâte și de beția care întunecă mintea și ucide sufletul și trupul deopotrivă.

Feriți-Vă de împărecheri și iubiți-Vă unii pe alții ca frații și ca adevărați fii ai lui Dumnezeu. Duhului vrajbei nici odată să nu-i dați răgaz să se sălășluiască în sufletele Voastre, ci mai vârtos deschideți-Vă sufletele pentru Duhul dragostei lui Christos, pentru duhul păcii și al bune înțelegeri. Ea vă va face vieța rodnică și vă va da fericirea. Bucuria Voastră va fi atunci și bucuria lui Christos Domnul nostru. El bate și astăzi, în ziua sfânta de Crăciun, la ușa inimilor Voastre, îmbiându-Vă pacea lui: „Iată eu stau la ușe și bat; de va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu mine. Celui ce biruște voi da lui să șază cu mine în scaunul

meu, precum și eu am biruit și am șezut cu Tatăl meu în scaunul lui". (Apoc. 3, 20—21).

„Isus Christos ieri și astăzi, același și în veci“. El are și astăzi, iubire și pace și mulțumire și bucurie și adevăr și mângâiere și dreptate și milostivire și toate darurile sufletului, pentru toți cei ce se apropie de dânsul. Deschideți-Vă deci ușa sufletelor Voastre, ca întru ele să se nască Christos Domnul și să Vă îndrepteze viața. Binecuvântările Lui se vor revărsa asupra Voastră cu îmbelsugare și veți avea mulțumirea, că ați prăznuit Nașterea lui cea după trup cu bucuria cucernică a păstorilor și a magilor și a mulțimei de oaste cerească, care s'a arătat la iesirea din Vifleim. Pe lângă aceste cuvinte de învățătură pentru mântuirea sufletelor voastre, Vă urez cu toată dragostea părintească a inimii mele, ca aceste sfinte sărbători ale Nașterii Domnului, împreună cu cele următoare ale Anului-Nou și ale Bobotezii, să le petreceți cu sănătate, cu pace și bucurie și să Vă învredniciți a le ajunge întru mulți și fericiți ani.

Impărtășindu-Vă arhieriasca noastră binecuvântare, am rămas.

Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1924,

al Vostru al tuturor de tot binele voitor

Nicolae Bălan.

arhiepiscop și mitropolit.

Sărbarea „Pomului de Crăciun“ la penitenciarul din Caransebeș.

Sărbătoarea Nașterii Domnului a fost un prilej de năltare sufletească și de reculegere morală și pentru internitații din penitenciarul din Caransebeș, căci suflete bune și nobile s'au îngrijit, ca ziua de Crăciun să fie zi de bucurie și pentru acești nenerociți, cari sunt izgoști de societatea omenească între zidurile friguroase ale temniței. Sufletele cu adevărat creștinești și-au arătat toată dragostea lor pentru nenerociții din închisoare, pentru ca ei să vadă, că nime nu voiește „moartea păcătosului, ci că să se întoarcă și să fie viu . . .“;—ca, să devină iarăși folositori societății omenești, de unde au fost izgoști pentru faptele lor, cu cari au tulburat pacea și bună voirea între oameni.

Sărbarea a avut loc în ziua de Ajun la orele 3 p. m., când toți deținuții, fără deosebire de neam și lege, au fost aduși din celulele lor în școala închisorii. În mijlocul școlii era un frumos pom de Crăciun, cu luminile aprinse; iar împrejurul pomului erau așezate mesele, pe care erau așezate darurile: prăjituri, cozonaci, cârnați, slănină, mere, nuci, pâne, etc.

De față era: P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif, protoiereul rom.-cat. Dr. M. Metzger, pastorul ref. L. Tóth, președintele tribunalului Dr. G. Labonțiu, jud. de instrucție N. Popescu, procurorul M. Mihailescu, dele-

gatele „Reuniunii femeilor catolice“ și doamnele române, cari au pregătit și adunat darurile, etc.

Sărbarea se începe cu cântarea troparului „Nașterea Ta . . .“, cântată de 4 studenți dela Institutul nostru teologic. Păr. secretar cons Romul G. Ancusa, duhovnicul penitenciarului, citește din Sf. Scriptură pericopa referitoare la nașterea Mântuitorului, apoi ține o frumoasă cuvântare, în care arată, în ce constă bucuria zilei și cum Darul cel mare-Christos ne-a adus lumina cunoștinței. Le spune apoi deținuților, că deși dânsi sunt tot atâția Irozi, cari au tulburat pacea și bunăvoirea între oameni, totuși sufletele bune și creștinești, —ca niște pițerei și colindători—, cu dragoste se apropie astăzi de inimile lor și le vestesc bucuria zilei, îndemnându-i să gătească căile Domnului în inimile lor, căci au credința, că în inimile lor tot mai este un loc pentru Christos-Soarele dreptății. Roagă apoi pe P. S. Sa, să le împărtășească binecuvântarea Sa arhieriască, pentru ca „Nașterea lui Christos să le fie de folos“.

Teologii cântă condacul „Fecioara astăzi . . .“, apoi ia cuvântul P. S. Sa Episcopul diecezan, care adresează cuvinte de adevărată dragoste părintească celor deținuți. Împărtășindu-le binecuvântarea Sa arhieriască, le pune la inimă, ca dragostea inimilor pioase și a publicului asistent, pe care o văd astăzi manifestându-se față de dânsii, să le servească de razim moral pentru a-și purta cu răbdare soarta și a se întări și îndrepta pentru vremea vieții lor viitoare, ca să devină folositori societății omenești.

După aceasta teologii au cântat câteva colinde și s'a făcut împărțirea darurilor.

Lacrimile, care au udat fețele deținuților, sunt garanța cea mai bună, că s'a săvârșit o faptă bună creștinească, care nu va rămânea fără urmări, ci va rodi atât în sufletul acestor nenerociți, cât și pentru cei ce au avut milă de ei.

De încheiere țin să aduc mulțumiri: păr. protoiereu rom.-cat. Dr. M. Metzger și „Reuniunii femeilor catolice“, cari au dăruit pomul de Crăciun; precum și doamnelor: Lia Ancusa, Elena Călțiu, Mărioara Călțiu, Liana Cloșan, br. Ecaterina Metzger, Maria Ognanovits, Anghela Pepa, Cornelia Popoviciu, Sofia Schwab, Lola Scholtz, și Florica Șușoi, cari au dăruit prăjituri, cozonaci etc. și s'au ostenit întru adunarea diferitelor daruri. Tot așa țin să mulțumesc doamnei și dlui director A. Miloju, cari au dat mână de ajutor întru aranjarea acestei frumoase sărbări.

Bunul Dumnezeu să le răsplătească tuturor!

R. A.

Vizitațiunea canonică.

(Continuare)

Jupalnic.

Abia ieșim din Topleț și automobilele par'că sboară pe șoseaua națională. În 20 minute suntem la Jupalnic. La marginea comunei un banderiu frumos echipat salută cu urale sosirea Arhierelui. Casele mari și curate sunt împodobite cu covoare, iar strada este înfrumusețată cu

verdeată și cu drapele tricolore. În mijlocul comunei se înalță o gingașă poartă de triumf, împrejurul căreia, în frunte cu preotul, poporul credincios așteaptă pe Arhipăstorul său. Notarul comunal Isac Hațegan urează P. S. Sale bun sosit, iar copiii de școală aruncă flori în calea Arhiereului, care este condus cu litia sf. biserică.

În biserică se săvârșește slujba dumnezească de către preotii: Pavel Magdescu al locului, G. Tătucu (Iablanița) și T. Nicolici (Tufări), cu asistența diaconului M. Ienea.

La sfârșitul slujbei păr. P. Magdescu binevintează pe P. S. Sa, arătând, că bucuria credincioșilor săi este nemărginită, căci după 60 ani de așteptare, — dela venirea fericitului episcop I. Popasu —, astăzi au pentru prima dată fericirea să asculte iarăși sfaturile și învățăturile înțelepte ale Arhipăstorului, care de astă dată este mai aproape de sufletul lor, căci din mijlocul lor s'a ridicat. P. S. Sa îi răspunde spunând, că este deosemena fericit, că i-se împlinește o veche dorință, ca să cerceteze comunele din Valea Dunării, căci acest ținut — deși toate colțurile eparhiei îi sunt deopotrivă de scumpe, ca Arhiereu — îi este mai aproape ca om,

pentru că aici și-a petrecut anii cei mai frumoși ai vieții. Combate apoi viciile vieții de astăzi și dă poporului credincios sfaturi și îndemnuri, ca să țină cu tărie la învățăturile unic adevărate ale bisericii străbune, în care să-și crească și micuțele odrasle.

Arhiereul mai controlează chivotul cu sf. părțile, antimisul și toată rânduiala din sf. altar, apoi este condus iarăși cu litia până la poarta sf. biserici. Aici automobilele așteptau deja gata de plecare. Arhipăstorul și suita Sa se urcă în automobilele și între uralele nesfârșite ale poporului se îndreaptă spre Orșova. P. S. Sa se duce la Eșelnița, ca să petreacă noaptea acolo, la sora P. S. Sale, în casa părintească, iar suita Sa rămâne în Orșova, de unde mâne-zi dimineața rămâne să ne ducem la Tufări.

Tufări.

În dimineața zilei de 20 Septemv. (3 Octomv.) la orele 8 a. m. Arhiereul și suita Sa pleacă din Orșova în 3 automobile la Tufări. Micuța comună așteaptă deja în haină de sărbătoare pe Arhipăstor, carele se dă jos la casa parohială. Peste puțin timp preoții îmbrăcați în odăjdii și incunjuțați de poporul credincios vin cu litia

BCU Cluj / Central University Library Cluj

La Botez.

*Își scutură cerul cernirea din nourii cei suri ca și plumbul.
La vaduri de ape minunea, — când cer' s'a deschis și porumbul
De-asupra de ape plutit-a și Tatăl din cer a rostit:
„Acesta e Fiul 'ntru care eu bine 'ntre voi am voit“.
Minune' -o sârbează sătenii cu inimi smerite și blânde.
Zăpada marama ei albă pe -atâtea capete 'ntinde.*

*Își scutură cerul cernirea, când toți îngenunche 'n zăpadă;
Zăpada 'nceput-a puternic din nourii cei suri, ca să cadă.
Cetește o rugă spre Domnul preotu 'ngenunchi pe o zeche;
Se 'nalță spre Domnul o rugă, o rugă smerită și veche.
Și cerul în ziua cea mare, se pare, că ceru'i ascultă;
Căci ceru' așa darnic zăpada sloboade din mila lui multă.
Cu giolgiul cel alb al iertării 'i-acopere darnic azi Domnul;
Ertarea greșelei și-o cere în ziua de astăzi tot omul.*

*Sărută pe rând ei icoane. 'Nainte de cruce bătrână
„Iordanul“ răsună puternic, cântarea cea veche străbună.
S'apleacă spre-adâncuri de ape un steag, ce 'nchipuie o cruce.
Smeriți sub botez se apleacă, sărută o mână și-o cruce*

după Arhiepiscopul și-l conduc la biserică, unde se oficiază obicinuitul serviciu divin. Servesc preoții: G. Tătucu (Iablanița), C. Dure (Orșova) și Toma Nicolici al locului. Răspunsurile le dă învățătorul N. Foaș și pâr. P. Magdescu.

După otpust preotul locului salută cu cuvinte alese pe P. S. Sa, care îi răspunde mulțumind pentru primirea frumoasă, ce i-s'a făcut și îndemnând pe credincioși, să țină cu tărie la credința părinților, — singura, prin care ne putem îmbogăți întru Domnul.

Terminând Arhiepiscopul cu revizia din sf. altar, preoții îl conduc iarăși cu litia îndărăt la casa parohială, unde se face scontrarea cassei și revizia socotelilor bisericești și a oficiului parohial. Până ce se fac pregătirile de plecare, Arhipăstorul se întreține cu membrii epitropiei parohiale și cu unii dintre fruntașii comunei, interesându-se mai de aproape de starea diferitelor chestiuni din comună.

(Urmează)

Ș T I R I

An nou fericit urăm din inimă tuturor colaboratorilor prietenilor și cetitorilor foii noastre.

Sărbătoare Nașterii Domnului s'a sărbătorit cu solemnitate deosebită în catedrala episcopiei noastre.

La utrenie a servit pâr. protopresbiter Spiridon Șandru, cu asistența preoților G. Noaghea și F. Pop și a diaconului M. Ienea.

La liturgie a pontificat P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif, asistat de protopresbiterul Sp. Șandru, de preoții: R. G. Ancușa, G. Noaghea, F. Pop și L. Corneanu și de diaconii M. Ienea și Silviu Secoșan. În decursul s. liturgiei, la priceasnă, pâr. secretar cons. R. G. Ancușa a citit înțeleapta pastoraală de Crăciun a Prea Sfințitului Episcop diecezan. Răspunsurile liturgice le-a cântat foarte frumos, peste așteptare, „Corul catedralei“, sub conducerea clericului Const. Vladu.

A doua zi de Crăciun la s. liturgie au servit preoții: R. G. Ancușa, G. Noaghea, F. Pop, L. Corneanu și P. Bancea, cu asistența diaconului M. Ienea. Răspunsurile le-au dat cântăreții din localitate, sub conducerea cântăreților catedralei.

Onomastica P. S. S. Episcopului diecezan. Ziua de 29. Decemv. a. c. fiind ziua onomastică a P. S. Sale, fiii săi credincioși au ținut să sărbeze această zi cu deosebită solemnitate. P. S. Sa Episcopul diecezan, fiind suferind de o gripă mai ușoară, — durere — la sf. liturgie nu a putut participa. A pontificat însă P. S. Sa Arhiepiscopul Filaret, asistat de protopresb. Sp. Șandru, de presbiterii: R. G. Ancușa, G. Noaghea, F. Pop, L. Corneanu, P. Bancea și de diaconul M. Ienea. După sf. liturgie fiii credincioși ai P. S. Sale s'au prezentat la reședința episcopescă, spre a-i exprima Arhipăstorului caldele lor doriri de bine. P. S. Sa Ar-

hiepiscopul Filaret a felicitat pe P. S. Sa în numele Consistorului și al tuturor instituțiilor diecezane. Au urmat apoi capii autorităților, cari deasemenea și-au exprimat urările lor de bine. P. S. S. mulțumește tuturor pentru felicitările ce i-se aduc, asigurând pe toți de sincera și părintească sa dragoste și bună voință.

La anul Nou a servit sf. liturgie în catedrala noastră P. O. D. protopresb. Spiridon Șandru, cu asistența presbiterilor L. Corneanu, P. Bancea și a diaconului M. Ienea. La priceasnă pâr. L. Corneanu a făcut cronica anului 1924, urând tot odată poporului credincios un fericit an nou.

Obicinuitele recepțiuni dela reședința episcopescă, fiind P. S. Sa Episcopul diecezan suferind, ce astădată nu s'au ținut.

Membrii Consistorului și ai instituțiilor diecezane, comandantul garnizoanei — în fruntea unei delegații a a ofițerilor, precum și numeroși stimători și prieteni ai P. S. Sale pâr. Arhiepiscopul Filaret Musta, s'au prezentat la locuința P. S. Sale, urându-i „An nou fericit,“ și zile îndelungate.

Hirotoniri. P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif a binevoit a hirotoni întru presbiter:

a) în 25. Decemv. a. c. (în biserica catedrală) pe cand. de preot Silviu Secoșan, ales preot în Sălbăgel;

b) în ziua de 26. Decemv. a. c. (în capela episcopescă) pe cand. de preot Nicolae Vănatu, ales preot în Lugojel.

In atențiunea On. oficii parohiale. Toate oficiile noastre parohiale din județul Caraș-Severin sunt poftite să umple fără amânare tipăritura primită cu datele referitoare la proprietățile agricole ale parohiilor și filiilor, având a înainta tipăritura Consistorului eparhial în timpul cel mai scurt posibil.

Noua organizare a Ministerului Cultelor.

Dela 1 Ianuarie 1925, direcțiile existente ale cultelor se reunesc în direcția generală a cultelor, condusă de d. director general St. Brădișteanu, și având 3 direcțiuni:

a) Direcția cultelor naționale, condusă de d. N. Rădulescu Niger, având ca ajutoari de d-nii: G. Ilioniu și Dr. Iosif Popp;

b) Direcția cultelor minoritare, condusă de d. Dr. Zenovie Păclisan, având ca ajutoari pe d-nii: Dr. George Comșa și Atanasie Popescu;

c) Direcția învățământului religios și a activităților culturale, condusă de d. Dr. Petru Ionescu, având ca ajutor pe d. I. Marinescu („Viitorul“).

Sinodul dela Ierusalim. Împlinindu-se în anul acesta 1600 de ani dela ținerea Sinodului ecumenic dela Niceea, în luna Mai se va întruni la Ierusalim Sinodul ecumenic al bisericii ortodoxe, la care vor participa reprezentanții tuturor bisericilor ortodoxe și delegațiuni ale clerului.

Din Râmânia vor lua parte numeroși membri ai Sf. Sinod.

Chestiunile în discuție la Sinodul ecumenic din Ierusalim vor fi numeroase. Intre altele se va cerceta: situația preoților văduvi și posibilitatea recăsătoriei lor, chestiunea unificării calendarelor creștine, situația morală și materială a bisericii ortodoxe în unele regiuni etc.

Guvernul român va pune la dispoziția delegațiilor Sf. Sinod și a mitropoliilor noastre un vapor, care va transporta pe reprezentanții bisericii românești până la Iaffa; iar de acolo, cu un tren special, vor fi conduși la Ierusalim.

25 ani de muncă în viaa Domnului și în ogorul culturii românești. Cu ocaziunea sărbării „Pomului de Crăciun” din comuna Sinersig, poporul credincios din această comună a sărbătorit și activitatea de 25 ani a preotului Vichentie Pirtea și a dnei Octavia Pirtea, învățătoare în această comună.

Corul înființat de Sf. Sa a executat mai multe cântări, iar copiii de școală au declamat câteva poezii alese și au jucat cu mult succes o piesă teatrală. Delegații poporului și ai cooperativei „Sinersigana” au felicitat apoi pe iubitanți, cari astăzi au ajuns să-șiculeagă roadele muncii lor.

Munca acestor doi pioniri ai vieții religioase-morale și culturale din Sinersig și-a adus roadele dorite. — Dovadă despre aceasta este starea înfloritoare a afacerilor noastre bisericesti și școlare și a instituțiilor culturale și economice din comună. Cu Dumnezeu înainte!

CONCURSE.

Pe baza ordinației Venerabilului Consistor diecezan ddto 3 Aprilie Nr. 573 ex 1924, se escrie concurs pentru postul de capelan cu drept de succesiune la parohia de clasa II. din *Sasca-română*, pe lângă nepuținiosul preot George Mihailoviciu, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele:

1. Intreaga sesiune parohială, constatatoare din 32 jugere pământ.
2. Din stola uzitată jumătate.
3. Toate venitele accidentale după epitrahil și umblarea cu sf. cruce.
4. Nefiind casă parohială, alesul capelan se va îngriji de locuință.

Recurenții calificați, își vor subșterne petițiunile lor Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșeț, prin Oficiul parohial din Vrani, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare, cu prealabila învoire a Prea On. Oficiu protopresbiteral, în sf. biserică, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Sasca-română, din ședința comit. paroh. ținută în 8 Noembrie 1924. 3—3

Gligorie Chișereu

președ. com. paroh.

Velea Buteală

not. com. paroh.

In conțelegere cu mine: *Traian Oprea* m. p. protopresbiter.

Pe baza ordinației Veneratului Consistor diecezan ddto 1 August 1924 Nr 2465 B, se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan la parohia de clasa III din *Apadia*, protopresbiteratul Caransebeșului, pe lângă preotul Nicolae Cornean, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele sunt:

1. $\frac{1}{2}$ din sesiunea parohială constatatoare din 30 jughere și intravilan de 1200 st. □, anume parcela de 8 jughere din locul numit „Graniu lotrului”, 4 jughere din parcela numită „Peste igăzeu”, 3 jughere din parcela numită „Capul dealului” și 500 st. □ din intravilan — după cari alesul are să plătească dările publice.

2. $\frac{1}{2}$ din venitele stolare și birul parohial uzitat. Nefiind casă parohială, capelanul se va îngriji singur de cortel.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recusele lor, instruate conform Regulamentului pentru parohi și adresate Comitetului parohial din Apadia, Prea On. Domn protopresbiter Andreiu Ghidiu al Caransebeșului și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Apadia, din ședința comitetului parohial ținută la 22 Sept. 5 Oct. 1924. 3—3

Nicolae Cornean

președinte.

Ioan Cârdaș

notar.

In conțelegere cu mine: *Andrei Ghidiu*, protopresbiter.

Pe baza ordinației Ven. Consistor diecezan ddto 19 Aprilie a. c Nr 1672 B ex 1924 se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune în parohia de cl. III. *Marcovăț*, nepuținiosul preot Pavel Stoian, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumente:

1. Din sesiune de 30 jughere, 20 jughere pentru capelan, iar 10 rămân în folosința preotului; și anume:
  - a) dela „Iberland” 3 jughere ale capelanului, iar 4 rămân în folosința preotului;
  - b) dela „Fântâna Almăjenilor” 5 jughere a capelanului, iar 4, de câtră fântână, rămân preotului;
  - b) dela „Sopei”, livada mare de 4 jughere a capelanului, iar livada mică 2 jughere rămân preotului.
  - d) dela „Graniu cu lăstari” 8 jughere.

2. $\frac{1}{2}$ (jumătate) din venitele stolare și bir dela 340 numere de casă câte 30 dinari și jumătate din taxele dela cununii, înmormântări și alte funcțiuni preotești.

3. Locuința în casa bisericii parohiale cu 3 camere, bucătărie, pivniță și staul; jumătate din grădina de legume a capelanului, iar jumătate din grădina și grădina pe afară de jumătate jugher rămân în folosința preotului.

Recurenții i-și vor înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșeț, adresate Comitetului parohial din Marcovăț, având a se prezenta în vre-o Duminecă s'au sărbătoare în sf. biserică, spre a-și

arăta dexteritates în cântare, dar numai cu prealabiă încuviințare a Prea On. D. protopresbiter, însă nu în ziua de aleigre.

Marcovăț, din ședința comitetului parohial ținută la 8 Noemvrie 1924. 3—3

Pavel Stoian

președ. com. par.

In conțelegere cu mine: *Traian Oprea*, protopresbiter.

Tudor Ureche

not. com.

Judecătoria ocolului Caransebeș secția c. f.

No. 2355/924 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

In cauza de executare pornită de următorul Ludovic Scherzer contra urmăriților Iosif Baumann și cons. ca următorii defunctei Iozefina Baumann, la cererea următorului.

Judecătoria ordonă.

Licitațiunea execuțională în baza §§. 176 din legea LX. din 1881 asupra imobilului neînscris în c. f. și aflătoare în comuna Rusca-montană, din circumscripția Judecătoriei de ocol Caransebeș. Casa ca supraedificiu cu Nr. de conscriere 361 constatatoare din 1 odaie, 1 culină, 1 cameră, construită din cărămidă crudă, acoperită cu șindilă, care are o lungime de 12 metri, lung 4 metri acoperit cu șindilă, și pruni în grădina subsolul e al statului) cu preț de strigare Lei 6000.—

pentru încasarea creanțe de 1650 Lei capital, interese de 5%, de la 15 Dec. 1922, spese de proces și de executare de 1419 Lei 70 bani fixate până acum, spese de 182 Lei 50 bani, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei, în ziua de **22 luna Ianuarie anul 1925 ora 10 la casa comunală Rusca-montană.**

In baza §. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării (§ 26. XVI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datorți să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10%, din prețul de strigare în numărar sau în efecte de cauție, scotite pe cursul fixat în § 42 LX. 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanței și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 156, 170 legea LX. din 1881 § 21. XLI. 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

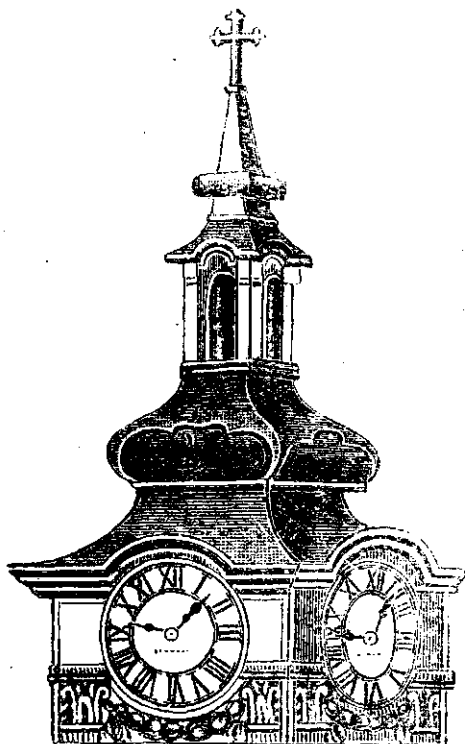
Caransebeș, la 20 Noemvrie 1924.

Pető m. p. judecător.

Pentru conformitate

Gh. Calo

director de c. f.

CEASORNICAR ȘI MECANIC

FRIDERIC GROCHOWINA

CARANSEBEȘ

Str. EPISCOP POPASU

(Institutul teologic)

Furnizează, montează și preia reparaturile ceasurilor dela biserici.

